

Hvad Redactionen af Forslaget angaaer, da har jeg affattet den paa samme Maade, som det nedfattede Udvalg har affattet sine Indstillinger; men jeg er senere bleven opmærksom paa, at den sidste Sætning, nemlig den: „for at det kan blive taget i tilbørlig Betragtning“, som flere Gange er anvendt af Udvalget, maaskee skal have Hentydning til en tidligere Behandling i Ministeriet af samme Sag, og, forsaavidt dette skulde være Tilfældet, burde denne Sætning ikke her optages i Thingets Beslutning. Jeg har derfor tilladt mig at foreslaae, at der foretoges en deelviis Afstemning saaledes, at man kunde vedtage den første Deel af Beslutningen, medens man, hvis man fandt det rigtigt, kunde forkaste den anden Deel deraf.

Finantsministeren: Hvad Sagens Realitet angaaer, nemlig selve det Spørgsmaal, hvorvidt der er Trang til en saadan Ombringning eller Supplerings til de bestaaende Regler om Invalideforsørgelsen, hvorom her handles, skal jeg ikke gaae ind herpaa, da jeg ikke troer, at det foreligger. Jeg skal kun bemærke, at den ærede Forslagsstilleres Foredrag indeholder flere factiske Urigtigheder. Jeg skal nemlig tillade mig at gjøre opmærksom paa, at han selv har fremhævet, at han her gjør Forslag om, at der til Regjeringen skal henvises et Andragende, der er fremkommet fra et Medlem af en under Regjeringen forterende Bestyrelse, uden at dette Andragende tidligere har været undergivet Regjeringens Prøvelse. Jeg tillader mig at betegne Indstillingen saaledes, som den af den ærede Forslagsstiller er redigeret; idet den gaaer ud paa ligesom at fremsætte en Dadel mod Finantsministeren ved at sige, at Andragendet skal tages i tilbørlig Betragtning, som ligesaa utilbørlig, som jeg finder det urigtigt, at Commandeur Paludan i dette Tilfælde har henvendt sig med et saadant Andragende til Rigsdagen, uden at have gjort noget Forsøg paa for sin rette Foresatte, i dette Tilfælde Finantsministeren, først at forsøge hvorvidt hans Ansøelse maatte findes rigtig, eller ikke; jeg finder denne Henvendelse til Rigsdagen fra hans Side saa meget mere utilbørlig, som det var ham suldforkommen bekendt, saavel som ogsaa de andre Medlemmer

af Invalidebestyrelsen, da jeg har udtalt det i en Samling med flere af de Herrer, hvor navnlig Commandeur Paludan var tilstede, at i den Retning, hvori der her er Spørgsmaal om at gjøre Noget for Invaliderne, lader der sig Intet gennemføre, uden ved Hjælp af en ny Lov, men jeg har tillige erklæret, at, hvis Bestyrelsen tog Initiativet, og for mig fremsatte antagelige Grunde for at bevirke en saadan Lov, saa vilde jeg være villig til at fremkomme med en saadan, men jeg indseer ikke, at dette Lovforslag kan komme til at indeholde Andet, hvad saadanne Tilfælde angaaer, end det, som af den ærede Forslagsstiller blev omtalt, nemlig at give Bestyrelsen fri Haand. Saaledes som Loven er affattet, og som i mine Tanker er rigtigt, er det nemlig Bestyrelsens Pligt at anstille de muligt nødtvungne Undersøgelser om, hvorvidt den Invaliditet, paa hvilken vedkommende Andragender om Understøttelse grunde sig, virkelig kan siges at være paadragen ved Tjeneste under Krigen. Nu er det imidlertid vist, at der er enkelte Tilfælde, i hvilke det er umuligt, at dette kan godtgjøres i en saa tilfredsstillende Grad, at Bestyrelsen tiltroer sig at kunne gaae ind derpaa. Jeg har imidlertid troet, at, forsaavidt disse Tilfælde maatte forekomme i et større Antal, saaledes at Invalidebestyrelsen selv fandt Anledning til at andrage paa yderligere Bemyndigelse, saa vilde der være tilstrækkelig Anledning til at indbringe et Lovforslag, hvorved det tillodes Bestyrelsen, i saadanne Tilfælde, hvor den selv skjønede, at der var Grund til at tvivle, om Vedkommendes Invaliditet dog virkelig ikke maatte hidrøre fra Krigen, uagtet dette ikke lod sig godtgjøre, da ikke desto mindre at bevilge Understøttelse, men jeg maa bemærke, at, ligesom den ærede Forslagsstiller jo selv har fremhævet, at Bestyrelsen ikke har fundet Anledning til at henvende sig til Finantsministeriet i denne Anledning, saaledes har Commandeur Paludan heller ikke fundet Anledning dertil, og jeg troer saaledes, at der er al mulig Anledning for Thinget til at holde sig til Udvalgets Indtringer i denne Sag, som gaae ud paa, at der ikke er nogen Anledning for Thinget til videre at beskæftige sig med denne Sag.